

[Per Stig Møller]

køen og nyttiggøre deres ledighedsperiode. Og vi lægger vægt på, at man nu også kan komme til udlandet i forbindelse med ulønnet frivilligt humanitært arbejde og derved nyttiggøre sit humanitære engagement i nogle af verdens alt for mange konfliktområder, hvor mennesker lider nød.

Jeg må sige til Socialdemokratiets ordfører, der nu pludselig sagde, at ydelsen skal være på 100 pct. i fremtiden, at sådan har jeg ikke forstået Socialdemokratiets arbejdsminister i de seneste dage. Socialdemokratiets arbejdsminister har talt om, at der skal være nye systemer efter 1. januar. Det er vi også indstillet på. Vi har også sagt her fra talerstolen, at det går vi gerne i forhandlinger om. Vi har også tilbudt, at disse ordninger forlænges efter 1. januar.

Men dette er altså arbejdsmarkedspolitik; det, vi forhandler her, er arbejdsmarkedsområdet. Og dér er det altså rådighedsbegrebet, der for øjeblikket elimineres i 52 uger, fordi perioden er blevet forlænget, hvilket vi også har foreslået. Men så er man altså ikke til rådighed, og dér tror jeg, det er et udmærket grundprincip, vi har lagt gennem alle disse love i dag, at når man ikke er til rådighed, glider beløbet fra 100 til 80 pct., og så er man til gengæld fri for at være til rådighed. Ellers er det jo ikke særlig attraktivt fortsat at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og så kunne vi jo risikere at ryge ind i meget store flaskehalsproblemer.

Om L 208 skal jeg sige, at uddannelse jo netop er et gode både for den enkelte og for nationen. Her får nu flere muligheder for at komme i uddannelse. De ledige kan som nævnt forlade jobkøen; selvstændige kan dygtiggøre sig og derved forbedre deres muligheder for at udvide deres virksomhed eller bevare den. De kortere perioder med job og a-kasse-medlemskab betyder så også, at flere får muligheder for at komme ud, og det vil sige, at flere får muligheder for at komme ind. Derfor er det også en fordel, at vi nu får indført, at vikaren, der er på arbejdspladsen, ikke skal ud i en ledighedsperiode, hvis der er en orlovsstilling, men kan gå direkte over i den. Det vil være en fordel ikke blot for vikaren, men også for arbejdspladsen.

Jeg synes også, det er en fordel, at vi nu får flere med i forbindelse med styrkelsen af familielivet, og at flere får mulighed for at blive hjemme for at passe deres mindre børn. Oprindeligt var det jo kun de beskæftigede lønmodta-

gere, der kunne gå på forældreorlov, men det er også rimeligt – og det er vi glade for at vi har fået igennem – at de selvstændige får denne mulighed. Det var faktisk urimeligt, at de ikke fik den i fjor. Og det er jo også rimeligt, som jeg sagde indledningsvis, at de ledige kan forlade køen og koncentrere sig om deres børns opvækst.

Det er også vigtigt, at vi har udvidet tilbudsgrupperne, for det betyder, at der kommer flere i arbejde.

At vi har fået en længere periode, er en fordel ikke blot for familielivet, men jo også i forbindelse med uddannelse, idet der er flere uddannelser, man kan tage, når vi er kommet op på 52 uger.

Disse ordninger bør tilsammen begrænse et kommende flaskehalsproblem, hvilket jeg nævnte i mit svar til Socialdemokratiet. Der vil være flere, der er uddannede, og der vil være flere, der vil have fået jobtræning. Erhvervslivet vil få lettere ved at besætte de nye stillinger, når opsvinget kommer, fordi det så vil have mere kvalificeret arbejdskraft at tage af, og det vil være lettere at udvide staben af beskæftigede.

Hovedoverskriften må være, at ledighedsperioden skal nyttiggøres; derfor lavede vi aktiveringsforliget i fjor, og derfor udvider vi det meget gerne i år.

Jeg vil så til sidst sige, at det næste, vi skal i gang med, er også at forenkle alle de mange systemer, vi har. De gør det meget svært at finde rundt for borgeren, for den, der skulle have mod på og lyst til nogle af disse mange ordninger, og det gør det svært ikke mindst for de mindre erhvervsdrivende at se, hvilke ordningsmuligheder der er. Så derfor vi må opfordre arbejdsministeren til nu med næste spadestik at grave ned og få forenklet systemerne.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når man hører den konservative ordfører og hans argumentation, må man virkelig undre sig over, at han mener, det er bedre at give 100 pct. i passive ydelser, end det er at give 100 pct. til folk, som virkelig er aktive og vil være med til at gøre en indsats. Jeg har svært ved at se, at det synspunkt har andre begrundelser, end at man vil benytte en situation til besparelser. Det kommer der altså ikke noget godt ud af.